

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap január 5^{kén} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Rábaköz 's népe szokásai és divatjainak ismertetése.

(Rábaközi földnép rajzával.)

E' lapokban mult éven a' mosonvidéki pórok divatját és szokásait közölván, ezennel szerencsénk van kegyes olvasóinknak a' Rábaközieket bemutatni. *)

Sopron megyének azon keleti termékeny tér-része, — melyet a' styriai hegyekből eredt 's Vas vármegyén átfőtt Rába folyó (Arabo), Keczőlön alul két ágra oszolván, egy felől öreg Rába nevezet alatt délkeleten Vas, Veszprém, 's Győr megyéktől — más felől kis Rába nevezet alatt, a' keczőli, beledi, viczai, mihályi, kisleludi, babothi, garthai, kapuvári (nem, mint Dóczy mondja, kaposvári) határokon, 's Eger erdön, a' királytó körül a' Hanságban elenyészve, majd egy csatorna által a' Kapinál Győr vármegyébe lépő, a' Hanságban eredt Rábczával összekötte, haladtában a' megye felső részétől választ-el, Rábaköznek neveztetik. Keleten (a' két Rábaág, vagy már Rábcza 's öreg Rába között) Rábaközt Győr vármegyétől az ugynevezett Landzsa, vagy is a' barbaci 's kónyi tavak kiáradásai okozták mocsáros lapály — mellyen keresztül legközelebb egy Győrbe vivő út nagy fáradsággal 's költséggel készült — választja-el. E' lapályos sziget (Rabae insula, Tomka Szász kynál) átalán jó búzatermő fekete agyag, itt ott kissé homokos, a' Hanságban pedig gyeptőzeg (turfa), melly itt használatlanul marad. A' Rába kieresztett árjai megmenték hajdan, Győr elfoglaltatása után 1598. a' moslemimek áházatitól Rábaközt (melly időből némelly, a' viz árjaitól leromboltatott faluknak csak nevei mondatnak fönmaradottaknak) 's egész Sopron megyét; de

*) Bizonyos hazai lapokban nem a' legkedvezőbben üdvözöltettek ama mosoni pórok. Az üdvözlők hihetőleg nem voltak képesek felfogni becsét 's érdekét e' különben költséges vállalatnak, 's ők talán párisi divatos alakot 's öltözetet akartak látni azon képen, mellyen mi igen hű rajzát adtuk a' nép viseletének.

néha elveszik a' földmivelő reményét is; noha hosszanta kitörései gátlására állítottak 's nagy szorgalommal föntartatik az ugynevezett Eszterő (ösztörű) töltés; de remélhető, hogy a' haza atyjaitól, mint törvény-könyvünk mutatja, több ízben országosan sürgett tisztogatása, legközelebb pedig tervbe vett szabályoztatása, nemcsak megmentendi a' lakosokat kártékonyságától, hanem azt hasznukra is fordítandja. Rábaköznek kisebb, gyakran szomszédos medrű vizei: Tordosa, 's egy az öreg Rábából, Vásárosfalu körül, kiszakadó, majdan Linkó 's Keszegér név alatt kettéágazó, ismét, a' csornai határban összekapcsolódva egy mederben a' barbacsai tóba ömlő Malomér; Sárdosér; Maákér. — Tavai: a' Királytó a' Hansaságban, 's a' barbacsai, a' hasonló nevű falu közelében, mely utóbbi (Vályi szerint) halakkal és tekenős békákkal bővelkednék; de mi jelenleg a' tekenős békákról mit sem hallottunk. A' lakosok száma az 1838. évi, győri egyházi megye papságának névtárában 40.000-nél többre tétetik; kik 47 közönségben 7 mvárosban, — u. m. Árpás, Kapuvár — várral, 's 3.500 lakossal; Mihályi, Csorna — a' sz. Mihály arkangyalról nevezett, Belszerint 1180-ban fölállított praemonstrati prépostság diszes lakával, egyéb épületeivel, gyönyörű kertjével, hiteles helylyel (locus credibilis) 's 4.000 lakossal; Egyed — a' Festetics grófok kastélyával; Szany — a' győri püspök ékes kastélyával, és Szill mvárosokban: 40 faluban, 's 11 majorban laknak, melyeknek birtokosaik: nagy részint Esterházy Pál herczeg; ezután a' győri püspök; Festetics, Viczay gróf; csornai 's pápoczi prépost urak. Árpást a' lotharingi herczeg özvegye birja. A' nemes közönségek száma 17. Ezeknek egyikében, Szill-Sárkányban, a' honi műveltségre törekvő számos ottani urak indítványára, aláírás után, három évvel ezelőtt fölállott és számos részvényesből alakult rábaközi olvasó társaság könyvtára van. Némii szabadalmakkal élnek az Esterházy Pál herczeg birtokához tartozó Kapuvár, Gartha, 's mit Vályi is emlit, a' Nádasdy alatt katonáskodó Tamási helységek.

A' rábaközi nép földmivelés, marhatenyésztés, itt ott dohánytermesztésből él. Bő búzatermésüket a' lakosok a' soproni piacra hordják, hova Rábaközből hetenként kétszer (hétfőn 's pénteken) tetemes számú szekérgabona vitetik, 's a' megye felső vidékéről a' horvát, német, 's ausztriai gabonakereskedők számosan jönnek-le, a' megvásárlottat Németujhelybe (Wienerischs Neustadt) szállítandók. — Nagy számú marhafalkáknak 's juhnyájaknak hallhatni harangkolompolásait a' kövér réteken; szép lócsapatokat láthatni Rábaközben mindenütt a' buja mezőn, 's több helyütt éven által az istálokon: de a' barbacsai 's pordányi lovak, a' csornai szarvas marhák legdicseretesbek. Gyümölcs Rábaközben alig terem: kevés Kisfaludon,

Mihályiban, Kapuváratt. Ezért nem csuda, ha ott a' gyümölcs-csere a' kereskedés egyik ágát teszi. Zalából némelly szegényebb rábaköziek szilvát, szőlőt, almát hordanak, 's kicserélik gabonáért. — Minket a' dohány bodor füstje annyira nem lelkesít, hogy képesek lehetnénk arra hymnust írni, előbb I. Jakab angol király példájára misocapnost (Rauch feind): de még is, hogy az igazságot ne rejtjük véka alá, 's valaki ellenünk egy antimisocapnost ne irányozzon, a' rábaközi dohányt dicsérni kénytetünk. A' Vittnyéden (Letting) termesztett dohány országszerte 's a' külföldön is igen hires.

Mi a' lakosoknak ide származta 's eredete iránt az ősz régiségből nem tapogattunk-ki semmit; de ha, mi állittatik, azt vesszük, hogy Azsiában őseink azért, mert mageresztők (Einer der säet) voltak, magyaroknak nevezettek; vagy pedig (miből Bisinger, a' nagy statista, következtet) élénk 's tüzes vérmérséküket, testökre szabott feszes öltözetüket, sebes járásukat, tánczukat, beszédüket, — őket magyar eredetűeknek tarthatnók; mert földmivelők levén magot örömet eszeszenek, 's a' magyarok fölállított karakteristikája is rajtok többé kevésbé igaznak találtatik. Az, mi bizonyosabb ez ingatag következtetésnél, abból áll, hogy a' rábaközi nép magyarul beszél, 's magyar országban lakván, magyar.

(Folyt. következik.)

ELBESZÉLÉS.

A' köszörületlen gyémánt.

(Folytatása.)

IV-

Öt lovas könyű kocsi, himzett szerszámmal repült inkább mint hajtott Pest hatvani utszáján. — A' veres dolmányos fehér üngös kocsis melleti ifjoncznak ügyességére mutatott a' fordulat, midőn az újvilág utszai aranyas vendéglőbe bevágatott.

Fürge pinczerek segíték-le az izzadt utast: arczaikra örömsugárok ültek: mert kedves vendég érkezett, ki költeni szeret, 's fizetni van miből. — Pesten az illy vendég ritka 's így annál kedvesebb.

„Hányadik lesz szobám?”

„Negyedik!”

„Ki a' szomszéd jobbról?”

„Egy öreg ur 's egy fiatal hölgy!”

„Hát balról?”

„Egy fiatal ur, öreg dámával!”

„Mennyköbe! öreg ur fiatal nővel, ifjú ur öreg dámával! Csakugyan igazam van tehát nekem, hogy egy idő óta nincs rendén a'

világ, 's gépelyzete tébolyog. Vagy tán csere-alkun munkálnak? — Hogy az öreg ur fiatal hölgyet keresett, nem csudálom; izlése nem rossz: de hogy ama fiatal bohóc eladta magát (mert másképpen nem lehet) az öreg máminak, bizonynyal sok pénze van, az ifjú ur pedig mélyebben nyult zsebébe, mint feneke volt; gyanitom, 's feltétlenül megadta magát. — De hát az az örültházi kicsoda, ki amott mint örökös zsidó futkos?

„Cseri ur!” — mondá a' pinczér —

„Ugy-e? — jó, hogy találom — vele nekem is egyességre kell lépnem; adósa vagyok a' jenői vadászat óta, 's számolhatunk. — Hát a' konyha hogy áll?”

„Parancsára nagysádnak!”

Az utas, ki most az ebédlő terembe lépett, Dembi Zsiga volt; holnap a' jogászok bálja van, 's ő Linkát meg akará lelni: mert a' vidám nyers Linkának kedves képe árnyként kísért minden eszméjét — 's ő diogenesi mestere tanításainak daczára is eszmét ápolt, jövődőt rajzolt, 's tenni határozott. — Ismeritek-e a' kincset, melly után mindnyájan törekszünk, mellyet mindnyájan kívánunk? 's ha van, szeretnők nem birni, 's még sem cserélnők-el minden csekélyért: mert érezzük, hogy e' kincs szebb lelkűek sajátja. — E' kincset szerelemnek hívjuk: idősült szerelmünket testesítjük, alapítjuk; idomokat képzelünk, csillagokról álmodozunk, 's az első lepke-hölgy rablánczra fűz; a' szerencsétlen gyermek addig bámulja a' bűvös éneket, az édes beszédet, a' villogó pillanatot, míg szerelmi tüze láng-ra lobog. — De hát szerencsétlen-e? Nem! Hiszen ő szeret, hiszen ő szerettetik. — Szeressétek tehát, kik titeket szeretnek, és szeretve szerettetni fogtok. — Vágygyal szerette Pan isten Ecchót, ez a' tánczó Satyrt, Satyr Lidáért égett. De a' milly keveset érzett Pan iránt Echo, Satyr Ecchóért: olly kevésbé égett, Satyrért Lida. Mindenik mást szeretett, 's lakoltak. — A' hellen költő ezt éneklé nekünk, — 's én óvólag ismétlem. — „Vigyázz fiam! — kiáltá a' Pestre indult Dembi után görög szellemű mestere — kora nyilatkozás kora bánat!”

Az ebédlőben a' munkálódás kés és villákkal kezdődött. Nagyobb része a' körnek kettő helyett evett, Dembi hat helyett; a' nagyobb rész két annyit beszélt, mint máskor; — de Cseri többet beszélt mindnyájánál. — Éppen egy hős történetet fejezett-be, mellynek vezére, gépelye, lelke 's minden életereje ő volt. Méltósággal nézett körül, hogy lássa a' hatást érezze, a' bámultatás dicsőségét.

„Ez éppen olly gög, mint midőn a' kakas lenézve kevélyen sétál a' tyukok között; apró kerek szemeivel felsőséggel néz körül, 's jövő pillanatban a' földön nyújtóztatva hever a' szakács előtt!” — sugá Dembi szomszédjának úgy, hogy Cseri is meghallhassa.

Ez méreggel tekintett Dembire; de ennek arcza olly nyugodt volt, hogy szóllnia nem lehetett.

„Különös! — mondá Cseri — némelly emberek szeretnek vagdalózni, durva sérelmeket sugdosnak olly hangon, hogy a' süket is megértse — 's utána képet öltenek kő szoboréhoz hasonlót: de most egyszer e' kép keveset használ önnek Dembi ur!”

„Hogy képem 's enmagam önnek rég nem tetszem, hogy szép nem vagyok, azt tudom; 's hogy bouquet de roi szagú soha nem leszek mint ön, 's hogy midőn nevetek, igaz és hamis fogaimat nem igen fogják megkülönböztethetni, 's hogy hajam fejem bőréből nőtt — nem mint soké ön pajtásai közül, azt is érzem: de azt is látom, ön sem olly rettenetes szép, hogy kénytelen volna elcsufítani magát, 's így a' szoborhoz hasonlítottatást bátran lenyelhetne volna. — Részemről nem szeretek olly lényt létesíteni, melly másoknak émelygést, undorodást okoz.”

„Sajnálom uraim, hogy körüket zavarom: de ki kell mondanom, hogy ha Dembi ur elégtételt nem ad, becsületes embernek nem tartom.”

„Én is sajnálom barátim — mondá Dembi — hogy köztetek 's az utszán zajt és lármát ütök: hanem azon embert, ki most beszélt, ki kell az ablakon vetnem.”

„Mit akar azzal mondani?”

„A' mit mondtam!”

„Szeretném a' végrehajtást látni?”

„Egy percz múlva érezheti!”

„S valóban Dembi lépést tett, hogy szavait teljesítse, vagy legalább jól megijessze a' gyáva uracsot, ki vele Jenőn tréfáit üzé: azonban vissza tartóztatták. — Cseri pipacs-vörös lett boszújában.

„Uram, czim-kártyáját!” — kiáltá.

„Nem kapja-meg!” — felelt Dembi nyugodtan.

„'S miért?”

„Mert tükör megé tenné, 's azt hinnék az emberek hogy önnél voltam.”

„Holnap egy barátomat küldöm önhez!”

„Köszönöm a' tudósítást; majd megparancsolom, hogy holminre vigyázzanak.”

Cserinek szája tajtékszott, 's ment. Hogy nyugodni nem fog, ezt Dembi jól tudta: de ő férfi volt, ki szélmalomtól meg nem ijed, 's ez alkalmat maga kereste, hogy a' nyalka urfit számolni tanítsa a' jövővel. Cseri őt Linka előtt tevénétség tárgyaul, mert különben tán feledné e' történetet: de azok előtt, kiket szívünk tisztel, aljasnak láttatni, sülyedés saját szemeink előtt.

A' bor sokkal jobb volt, mintsem hogy olly hamar cserben hagyhatták volna, 's a' társaság nem oszlott-el, míg pohara fenekét nem látta. *(Folyt. következik.)*

PESTI VIZSGÁLÓ. H i r s z e k r é n y.

Közelebbi Karácson napja ködös volt. A' nagy sarat nevelő az e' napi estve és éjjel esett zápor. István ünnepén tiszta, szeles aprilisi idő mosolygott ránk. Más napon mindig esett. Dec. 30 31-ke, és jan. 1-je derült tiszta de hideg szeles volt jóforma fagygyal. A' mult évi utósó napi vagy is Sylvester-estvén igen nagy számú Budapestiek ajtatos nyilvános menet 's egyházi áldás részesülésében köszönék a' Mindenhatónak eddigi kegyelmeit, 's erőt, segédelmet kértek volt az új év folyamatjára. Isteni szolgálat után, szokás szerint, mind untalan egy-egy zenecsapafra bukkantunk, melly előkelő 's ismerős házak ablakai előtt vig hangokkal nevelte az ó év letöltének örömeit. Ez élénkség csaknem éjfélig tartott; 's a' Duna mellett folyvásti lövöldözések párosultak velök. — A' takaréki pénztári egyesület dec. 29-kén tartván 2-ik közgyűlését, az igazgató választmányhoz még tizennyolcz tag neveztetettki közakarattal, al-igazgatóvá pedig t. Fáy András ur köz felkiáltással; így tehát a' választmány 38 tagból álland. Jegyzőnek Szalay József, pénztárnoknak Mátray József, ellenőrnek Sántha Péter, irtoknak Suhajda Fer. választatott a' mintegy száz személyig jelen volt tagok által. A' szabályok kinyomatni rendeltettek, és csak akkor vétetnek köz vizsgálat alá.

KÜLÖNFÉLE.

Ehret die Frauen
S C H I L L E R.

Viterboi nők. — Viterbo már hajdani időkben a' szép források és szép leányok városának nevezeték-el e' két nemből bővelkedésénél fogva. E' méltó elnevezés igazlására a' történetek tára több bizonyítványt nyújt, mellyek közül szép olvasónéink számára két példányt, mint jelesebbet, kiszemelve közlünk.

St. Angelo tornya homlokzatán egy különösen mesterileg készült domború faragvány, harczot képező, 's alatta egy romai alakú sarcophag látható. Egy köre vésett aláírat jelenti, hogy e' faragvány, a' szép Julia emlékét fenntartandó, tétetett ide. 'S ki volt a' szép Julia? — Intézd e' kérdést a' legközelebbhez, 's örömmel ragyogó szemekkel fog e' híres szépségű női lényről beszélni olly hevülettel, mint midőn szülőknek gyermekéről van alkalmuk beszélni, 's hihetlennél vélvén, hogy volna ember ki Juliáról, mit sem tudna kérdeni fog: „Juliát nem ismeri? Juliát? Viterbónak a' 12-dik századbani legszebb leányát? kit mi örömezt Helenánaknak nevezünk a' hason okú trojai harcz hősnéje után; mert szintén a' Rómiaiak is megakarának e' kincstől fosztani: de mi megóvtuk, megtartottuk, győztesek levénk, 's mindent, mit a' legyőzött ellenség esengő kérelmeire nyerhetett, azon részünkről nagylelkű engedmény vala, hogy a' bájoló szüzet még egyszer megpillanthaták. Látja ön azon tornyen a' kis ablakot? Ott azon ablaknál mutatá magát az angyali

lény, mint a' felkelő nap a' hajnal gyenge pirjában, 's az ezrekből álló hadseregnek olvadó pillantatai csendes bámulatban, 's majdnem imádó tisztelettel valának ő reá, a' nők legszebbikére, irányozva. Ki csak elmegy e' torony mellett, fővegét emeli e' halandó angyal teremője iránti hálaadó tiszteletére.

Még egy más nője vala Viterbónak a' kitüntetés 's köztisztelő tárgya; 's ez a' 13-dik században élt Sta Rosa di Viterbo volt. Holt tetemei e' női tükély ritka példájának a' város egyik zárdájában, ezüst koporsóban gondosan őriztetnek, 's nagy tiszteletben tartatnak. Életének chronikusa szerint három nagy ajándékot vön az örökkévalótul: egészség, szépséget, 's bátorságot. Midőn e' város II-dik Fridriktől ostromoltaték, ez akkorban még alig 16 éves gyenge szűz, mintegy második Jeanne d' Arc, a' harczolók soraiba állván, biztatá 's bátoritá az elcsüggett népet, 's a' már-már széteszlandó seregeket lelkes beszédje által együve gyűjtve vitézül ujtá-meg a' harczot, 's vitézül és szerencsésen végzé. Fridrik nagy veszteséggel távozni kénytelen vala. Győztesen tért vissza a' hős leánya, 's a' város minden rendű lakói tolongva közeledtek hozzá őt vállakon a' városba viendők, ha e' szerény leánya az öröm-ittas nép elől el nem búvik, 's egy zárdába nem menekedik. Itt élt visszavonultan még kevés ideig, 's itt halt-el erényteljes élete zsen-géjében. Utóbb a' szentek közé soroztatott. Csak nevét is elég kimondani, hogy a' viterboit legmélyebb tiszteletre, 's határtalan hálára fakasszuk dic-sőült védnője iránt. E' városnak egy tudós társasága is ő róla nevezi magát. Ha e' kevés fellengzésimtől mentt soraim által azt eszközölhetném, hogy egy szerencsésebb toll magyar honunk egyik vagy másik széplelkű leánya élet-történetét e' lapokban közlené, czéломat értem volna.

Kr. J.

Reggelizés New-Yorkban. Ebédlő terembe lépénk, hol egy hosszú asztalt különféle meleg 's hideg, 's hal- és hus-étkekkel mintegy 30 vendégtől körülvéve találánk. Mindegyik ahhoz kezdett, mellynél állott. Egyik egy szelet hallal kezdé, utána néhány tojást, ezután egy csésze kávé, ismét egy darab sültet, végül egy pohár tejet eresztett-le. Szomszédja egészen ellenkező renddel lakott jól. E' különös evés módján elbámulva még egészen magunkhoz sem térénk, már minden éték elfogyott. Azért is igen csudálkozám, midőn minden oldalról villa után hallék kiáltani, miután tapasztaltam, hogy ők csak kezöket használják az evésre. Egy felügyelő egy tányér villát tön az asztal közepére. Amazok neki esvén, 's mindenik egyet kezébe vevén, a' terem más részére menének, hol egyik a' falra tamasztá lábait, másik a' székre, harmadik az asztalra — és fogait 's körmeiket kezdék piszkálni. Midőn e' foglalatosságnak vége lön, zsebébe nyulván mindenik, egy darab dohányt huza-ki, 's ezt fogai közé vevén, dolgai után indult — Ez pedig mind 5 percbe sem került.

BARKÓCZY MIHÁLY.

Amerikai házasság-szabályok. Egyik amerikai lap következő szabályokat terjeszt a' nők elébe. — 1) Ne férjülj vallástalan emberrel; mert szívónek roszasága megkeseritendi élted napjait, 's erkölcszteleanságra vezeti gyermekeidet — 2) Ne férjülj játékos és iszákossal, mert ki csapszékekben magát meg nem becsüli, annál kevésbbé fogja nejét. — 3) Ne férjülj szavát nem tartóval; mert ki másnak adott ígérétét nem teljesíti, annál kevésbbé fogja a' nejének adottakat. — 4) Ne férjülj olyannal, kinek tettei gondolkodás-módjával homlok-egyenest ellenkezők; mert ilyenben szenvedélyek foglalák-el az ész helyét, 's az ilyen mind azon büntettre hajlandó,

mellyet alkalom, könnyelműség és féktelenség javal neki. Olly férjűd, ki igaz és igaztalan iránti érzelmeit tettelegesen nem tudja, nyomorult; 's így minél kevesebb dolgod van vele, annál boldogabbnak vallhatod magadat. — 5) Ne férjülj ollyannal, ki már több hölgygel járt jegyben, 's mindig visszalépett; mert ennek hajlandóságai ingatagok maradnak holtáig. — 6) Ne férjülj végre ollyannal, kinek kötelessége nem szent; mert ha az illyen addig tisztének teljesítésében nem pontos, míg csak magáról kelle gondolkodnia, annál kevésbé leend, ha többekről kell gondoskodnia.“ — Arany szabályok; csak kár, hogy igen-igen kevesen követik.

K. I.

Babonás nemzeti ör. A' parisi nemzeti-örtség egyik alt'sztje minapban hatósága elébe idéztetett, minthogy két izben elmulasztá szolgálata megjeleni. A' kérdezett mindent megvalla, azon hozzá tétellel, hogy ő szíves örömet kész előállni, csak a' hónap 13-kán és pénteken ne kerüljön reá a' sor; mert ezek boldogtalan napok. Ugyan is, midőn utójára az említett napokon kiállott, süvegére egy macska esett, mellynek tulajdonosával hajba kapott. Más izben szemle alkalmával szuronyával megsérté ágyékát. Azért kész inkább magából rostélyost vágatni, mint 13-án vagy pénteken szolgálata menjen. A' hatóság tekintetbe vévé a' babonás férjfi okait, 's — büntetlenül hagyá.

Irtózat, rettenet! A' namuri szinpadon egy színész játékközben inguta következtében halva rogyott-le, 's esete a közönségben általános irtózást terjesztett-el. Miután minden orvosi segély sikeretlenül használtatott, lakába vitték. Egy fiatal hölgy, ki ugyan azon házban lakott, a' halott láttára azt hívén, hogy atyja vitetik haza, annyira megrettent, hogy lefe-künnie kellett, 's négy óra múltán lélektelen volt.

Mulattató. 1) S—y ur S—a—ll—y városi vásáron levén, estve meglátogató a' színházat, hol egy régi ismerősével, F—y ügyvéddel akadt össze, kit midőn kérdeze: „mit csinál itt ügyvéd ur?“ — „egy pár ökröt jöttem venni!“ — felelt az ügyvéd.

B — CZY MIHÁLY.

2) Egy már nagyon éltés férjűt kicsufoltak, hogy még mindig kíván tetszeni a' szépnemnek. „Én — válaszolá — St. Evremonttal tartok. Midőn fiatal az ember, él hogy szeressen; midőn vén, szeret hogy éljen.“

3) Egy gazdag előkelő dadog angolnak nagy öröme volt, az egyházi rendűekkel illetlen tréfákat üzhetni. E' célból gyakran hívá asztalához őket, 's ezek a' lordnak magas állása tiszteletéből elszenvedék a' csufolódónak gunyos ötleteit. Egyszer egy nagy társaságban R. lordnál jelen vala a' lord udvari papja is. Mílőn mindnyájan vígan voltak, a' dadogó e' szavakkal fordult hozzá: „Ti-ti-sztelendő a-atyá! mi-mi-éért be-be-szélt Bi-bi-learn sza-sza-ma-ra?“ — „Mert ura dadogott!“ — kapá feleletül.

... k... zy.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomtatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.